

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP (còn gọi là Pháp Luân Công), là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tĩnh công, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhân của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tàn ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhân.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Mít tinh phản đối cuộc bức hại đã nhận được sự ủng hộ của nhiều du khách Trung Quốc

Bài viết của học viên Pháp Luân Công ở Ma Cao

Các học viên Pháp Luân Công ở Ma Cao đã tổ chức một cuộc mít tinh phản đối cuộc bức hại tại Quảng trường Thánh Dominic vào ngày 19 tháng 06 năm 2014 để vạch trần cuộc bức hại Pháp Luân Công của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐC-STQ). Tháp nến tưởng niệm được tổ chức vào buổi tối ngày hôm đó để tưởng nhớ các học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc đã thiệt mạng trong cuộc bức hại. Người dân địa phương và khách du lịch đến từ Trung Quốc Đại lục đã được biết sự thật về Pháp Luân Công tại buổi mít tinh, nhiều du khách đã thoát ĐCSTQ và các tổ chức liên đới của nó ngay tại đó.

Buổi mít tinh được tổ chức vào lúc 3 giờ chiều. Ngay khi các học viên trưng bày biểu ngữ và các bảng thông tin, một lượng lớn du khách Trung Quốc đã bị thu hút bởi các tấm bảng trưng bày này, và nhiều người đã đọc các bảng trưng bày này một cách kỹ lưỡng. Một số chụp lại hình của các tấm bảng trưng bày và cuộc mít tinh để họ có thể chia sẻ thông tin với gia đình và bạn bè của họ ở Trung Quốc.

Tháp nến tưởng niệm cũng thu hút được nhiều khách du lịch. Họ nói chuyện với các học viên Pháp Luân Công và chụp ảnh lễ tưởng niệm này. Sau 15 năm các học viên Pháp Luân Công kiên trì giãi bày sự thật, quan điểm của người dân Trung Quốc về Pháp Luân Công đã có những thay đổi rõ nét. ■

Các học viên Pháp Luân Công ở Ma Cao tổ chức mít tinh vạch trần cuộc bức hại của ĐCSTQ..

▲ Du khách Trung Quốc tìm hiểu về chân tướng cuộc bức hại Pháp Luân Công.

◀ Các học viên Pháp Luân Công ở Ma Cao tổ chức tháp nến tưởng niệm.

Một nữ bồi bàn xuất sắc để lại ấn tượng tốt về Pháp Luân Đại Pháp

Bài viết của một học viên tại Trung Quốc

Công ty của chúng tôi vừa mở một nhà hàng mới. Phục vụ nam và nữ từ các nhà hàng khác của công ty được yêu cầu đến để giúp đỡ. Không ai trong nhà hàng của tôi sẵn lòng tham gia, ngay cả sau khi người quản lý đã khuynh khích. Ông đã đến gặp tôi nhờ giúp đỡ. Ông nói: “Chị phải giúp tôi lần này nữa. Chị có thể đến đó làm việc một vài ngày được không?” Tôi đã đồng ý.

Như thường lệ, tôi chào đón khách một cách nhiệt tình. Một nhóm khách đã đến khu vực của tôi để ăn trưa. Sau khi được phục vụ, một người đã hỏi tên tôi. Tôi nói tên mình là Kim Liên. Anh ấy đi đến quầy và nói với người phục vụ nam ở đó: “Tôi muốn ghi một phiếu khen cho chị Kim Liên. Phục vụ của chị ấy là hạng nhất. Chúng tôi cảm thấy được chào mừng và thoải mái như ở nhà.”

Các nhân viên được phân thành 2 nhóm – nhóm Nam và nhóm Bắc. Ban đầu tôi thuộc nhóm Nam. Hai ngày sau đó chúng tôi có một cuộc họp. Người quản lý nói: “Như tôi đã nói trước đây, một nhà hàng tốt phải có thức ăn ngon miệng, hợp khẩu vị nhưng cũng cần phục vụ tốt và môi trường thoải mái. Khách hàng đến đây để thư giãn và chúng ta phải phục vụ tốt. Vậy tiêu chuẩn phục vụ là gì? Mọi người đã thấy Kim Liên rồi đúng không? Phong cách phục vụ của cô ấy là tiêu chuẩn. Cô ấy khiến cho khách hàng cảm thấy như ở nhà. Tôi đã nhìn thấy và một khách hàng cũng nói như vậy. Mọi người, hãy học từ cô ấy. Cô ấy chỉ ở đây một vài ngày thôi.”

Một phục vụ nam ở nhóm Bắc cắt ngang: “Quản lý ơi, cô ấy làm ở nhóm Nam nên tôi không có cơ hội để học hỏi. Bà có thể yêu cầu cô ấy làm ở nhóm của chúng tôi hai ngày được không?” Trưởng nhóm Nam nói: “Không, cô ấy phải ở với chúng tôi bởi vì chúng tôi thiếu người.” Trưởng nhóm Bắc nói: “Sẽ không được nếu cô ấy cứ ở nhóm các anh. Cô ấy chỉ ở đây vài ngày. Cô ấy là hình mẫu mà quản lý yêu cầu chúng ta học hỏi. Cô ấy ở vài ngày với chúng tôi thì mới công bằng. Vậy được

không?” Mọi người ở nhóm Nam tiếp tục: “Chúng ta đều làm chung một tòa nhà. Mọi người có thể gặp nhau. Kim Liên, đừng rời chúng tôi. Cô ở với nhóm chúng tôi.”

Rồi người quản lý nói: “Thôi đừng tranh cãi nữa. Kim Liên sẽ làm với nhóm Bắc trong 2 ngày tiếp theo và rồi quay lại nhóm Nam. Tại sao mọi người đều muốn Kim Liên? Cô ấy không chỉ tốt với khách hàng mà còn tốt với mọi người nữa. Phải không?”

Ngày hôm sau tôi đến nhóm Bắc. Tôi dọn phòng mình và đi giúp người phục vụ ở phòng bên cạnh. Cô nói: “Chị làm thật nhanh. Sao chị không nghỉ chút đi?” “Không, tôi ổn mà.” Tôi biết rằng cô ấy từ một nhà hàng khác đến đây để hỗ trợ. Cô sẽ đi sau bữa trưa. Tôi phải nói với cô ấy chân tướng về Pháp Luân Đại Pháp bởi vì có thể tôi sẽ không bao giờ gặp lại cô nữa. Tôi hỏi rằng có biết việc thoái đảng để được bình an không? Cô nói: “Không phải việc đó từ Pháp Luân Công sao?” Tôi nói: “Đúng, Pháp Luân Công. Nhưng những điều họ nói là đúng. Họ tin vào Chân-Thiện-Nhẫn. Chẳng phải tốt quá sao! Nhưng Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) bức hại họ.” Một lúc sau cô nói: “Tôi nghĩ chị là một ví dụ của Chân-Thiện-Nhẫn. Xin giúp tôi thoát khỏi ĐCSTQ.”

Sau khi tôi giúp dọn phòng xong, tôi đến một phòng khác. Phục vụ ở đó là một thanh niên. Cậu nói: “Dì ơi, cháu muốn đi đến nhóm cháu, nhưng không phải để làm việc. Chúng cháu muốn ở gần dì vì dì đối xử tốt

với mọi người.” Tôi nói: “Chẳng phải cháu cũng vậy sao?” Cậu nói: “Không, không như vậy. Trước khi đi đến, cháu rất thô lỗ với mọi người. Nhưng sau khi đi đến, không khí ở đây đã khác.”

Cậu thanh niên này tên là Đại Vĩ, khoảng trên 20 tuổi. Không có nhiều phục vụ nam trong nhà hàng. Tôi hỏi tại sao cậu lại muốn trở thành phục vụ. Cậu nói: “Cháu không có kỹ năng nào cả. Cháu muốn tự mở nhà hàng, nhưng không có kinh nghiệm. Nên cháu tìm việc ở đây để bắt đầu. Dì ơi, dì luôn vui vẻ. Mặc dù cháu còn trẻ, cháu luôn lo lắng. Dì quả là một người đã giác ngộ.” Tôi nói: “Dì có thể nói cho cháu ba từ. Nếu cháu làm theo, mọi việc tự nhiên sẽ tốt thôi.” Cậu hỏi ba từ gì. Tôi nói: “Chân-Thiện-Nhẫn.” Rồi cậu nói: “Ồ, cháu biết dì là ai rồi. Những người các dì thật tuyệt vời. ĐCSTQ bức hại các dì thật khủng khiếp nhưng các dì vẫn hành xử theo ba từ đó. Cháu nghĩ rằng ĐCSTQ là tà giáo. Tà giáo là gì? Nó khuyến khích giết chóc, tự tử và đánh bom liều chết. Pháp Luân Công không giống vậy. ĐCSTQ dựng lên vụ tự thiêu giả mạo tại Thiên An Môn và kết tội Pháp Luân Công. Đó rõ ràng là giả. ĐCSTQ thật tà ác.”

Suốt giờ nghỉ trưa các phòng ăn đều chật kín người. Phục vụ chạy ngược xuôi bung bê đĩa từ nhà bếp lên, và đôi khi họ phải mang ba đến bốn đĩa một lúc. Rồi một người phục vụ khác đưa đĩa thức ăn đến từng bàn ăn trong phòng của họ. Khi tôi không bận, tôi giúp mở cửa cho những người phục vụ hay giúp đặt đĩa lên bàn. Mỗi người phục vụ phụ trách một phòng và phải làm tất cả công việc trong phòng, từ lau dọn, bung đĩa thức ăn, rót rượu. Chúng tôi không được yêu cầu phải giúp nhau. Nhưng mọi người đã giúp nhau sau khi thấy tôi làm như vậy. Chúng tôi đã thân thiết với nhau hơn.

Đại Vĩ thích nói chuyện với tôi khi chúng tôi rảnh rỗi. Tôi bảo cậu ấy hãy làm việc chăm chỉ và nhẫn nại với người khác. Cậu nói: “Trước đây không ai nói với cháu những nguyên lý này. Cháu tin những gì dì nói.” Người quản lý đến và nói: “Kim Liên, xin đừng bỏ chúng tôi. Mọi thứ đều được cải thiện từ khi cô đến đây.” Tôi nói: “Như vậy không hợp lý. Tôi đến đây chỉ để giúp trong thời gian khai trương.” Bà nói: “Không có gì là không hợp lý.

Thiên Quốc Nhạc đoàn.

Biểu ngữ bằng tiếng Trung Quốc: "15 năm phản bức hại ôn hòa."

Washington, DC: Diễu hành trên Đại lộ Pennsylvania kêu gọi chấm dứt cuộc đàn áp

Bài viết của Hà Vũ và Tử Thìn, phóng viên báo Minh Huệ

Cuộc diễu hành của hơn 1.000 học viên Pháp Luân Công trên Đại lộ Pennsylvania mới đây đã thu hút sự chú ý của các chuyên gia và du khách. Các học viên đã tập trung tại Washington DC vào ngày 17 tháng 07 và đi xuống các đường phố chính sau cuộc biểu tình ở Capitol Hill.

Cuộc diễu hành kéo dài hơn 10 dãy nhà và đi ngang qua các văn phòng chính của chính phủ, bao gồm Sở Tư pháp, Lao động, Thương mại và Văn phòng Điều tra Liên bang (FBI).

Những người tham gia đều cảm nhận được một bầu không khí trang nghiêm và thanh bình. Họ mang theo các biểu ngữ để truyền đi những thông điệp như "Pháp Luân Đại Pháp hảo",

Biểu ngữ bằng tiếng Trung Quốc: "Chúng tay ủng hộ Pháp Luân Công."

Dòng chữ Trung Quốc "Giải thể Đảng Cộng sản Trung Quốc, chấm dứt cuộc đàn áp."

"Thế giới cần Chân Thiện Nhẫn", "Ngừng đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc", "Hàng ngàn người đã bị giết hại và cầm tù; Giang Trạch Dân bị kiện vì tội Diệt chủng", "Hàng ngàn người đã thiệt mạng, hàng triệu người đang bị đàn áp, các bạn có thể giúp" và "Giải thể ĐCSTQ, kết thúc cuộc đàn áp".

Cô Betty Johnson làm việc cho một tổ chức phi chính phủ, một trong ba ngành công nghiệp chính ở Washington, DC. Cô đã cố gắng tham gia cuộc diễu hành để bày tỏ sự ủng hộ của mình.

Watson, một chuyên gia y tế người Mỹ gốc Hoa, đã chụp ảnh nhóm Thiên Quốc Nhạc Đoàn. Chị dâu của anh là một học viên Pháp Luân Công, vì thế anh đã quen thuộc với môn tu luyện này. Anh cũng bày tỏ sự ngưỡng mộ của mình trước những nỗ lực ôn hòa không ngừng nhằm chấm dứt cuộc đàn áp của các học viên trong suốt 15 năm qua. ■

Tiếp theo từ trang 2 Một nữ bồi bàn xuất sắc...

Chỉ cần chị đồng ý, tôi sẽ nói với cấp trên." Tôi hỏi rằng bà có phải là đảng viên không. Bà nói phải và hỏi lý do tại sao tôi muốn biết. Tôi nói: "Chị có thể thoái đảng được không?" Bà nhìn tôi và nói: "Nếu tôi không muốn thì sao?" Tôi nói: "Nếu chị không thoái, tôi sẽ rất ân hận." Nước mắt tôi rưng rưng. Bà nói: "Được rồi, tôi sẽ thoái. Tôi biết chị muốn điều tốt đẹp nhất cho tôi."

Tôi đã ở với họ trong một tuần. Ngày cuối cùng, Đại Vệ đến gặp tôi và nói: "Dì ơi, cháu sẽ nhớ dì." Tôi nói: "Thành phố này nhỏ lắm, chúng ta sẽ gặp nhau một ngày nào đó thôi." Cậu nói: "Khác chứ. Dì ơi, dì quan tâm đến

cháu còn hơn mẹ cháu." Tôi bảo cậu hãy nhớ: "Pháp Luân Đại Pháp hảo và Chân-Thiện-Nhẫn hảo." Cậu lấy máy ảnh ra và chụp ảnh tôi, rồi nói: "Cháu sẽ tìm ai đó để chụp ảnh cho dì cháu mình. Khi nhớ dì, cháu sẽ lấy ảnh ra xem." Rồi cậu chạy đi tìm người. Một nhóm đến và đều muốn chụp hình với tôi. Cuối cùng Đại Vệ nói rằng cậu sẽ để tấm ảnh này làm hình nền điện thoại di động.

Trưởng nhóm đến và bảo tôi đến văn phòng của quản lý. Người quản lý nói: "Kim Liên, cảm ơn đã giúp đỡ chúng tôi trong tuần vừa rồi. Tôi muốn chị hãy ở lại. Chị có đồng ý không?"

Tôi nói: "Như vậy không phù hợp lắm. Tôi đã đang làm tốt ở khách sạn cũ của tôi." Bà nói: "Quy định ở trụ sở nói rằng tất cả nhà hàng phải hỗ trợ những nhà hàng mới mở. Nếu chị đồng ý, tôi sẽ gọi cho quản lý của chị." Rồi cô gọi cho quản lý của tôi, bên đó cũng không để tôi đi và bên này đành phải chọn người khác.

Ngày tiếp theo tôi quay lại nhà hàng cũ của mình. Mọi người vây quanh tôi và nói: "Chị đã làm thế nào vậy? Giờ giám đốc điều hành đã biết đến chị và nói rằng khách sạn của chúng ta có một nữ phục vụ xuất chúng bởi vì mọi người tại nhà hàng mới, từ quản lý cho đến bảo vệ, từ nhà bếp cho đến quầy tiếp khách, đều khen ngợi chị." ■

Trung tâm tẩy não kiểu mới được lập ra ở trong trường trung học

Phòng 610 thành phố Mai Hà Khẩu, tỉnh Cát Lâm, đã thiết lập một trung tâm tẩy não ở trong Trường trung học Song Hưng, thị trấn Hải Long. Họ bắt đầu tiến hành bắt giữ các học viên Pháp Luân Công kể từ ngày 12 tháng 06 năm 2014. Các nhân viên cảnh sát tại thị trấn Hải Long đang bức hại các học viên tại trung tâm tẩy não này.

Vương Quảng Nhân, người của Cục An ninh Nội địa thuộc Sở Cảnh sát Mai Hà Khẩu, là Giám đốc của trung tâm tẩy não này đã liên tục bức hại tàn nhẫn các học viên. Trung tâm này tìm thấy hai cựu học viên Pháp Luân Công, bèn đưa họ vào trung tâm tẩy não, và ra lệnh cho họ phải tham gia tẩy não các học viên.

Lan Khánh Hồng, Phó Chủ tịch thành phố Sơn Thành, cùng hai người khác đã bắt giữ bà Triệu Quyên, người Tây Cương, thị trấn Sơn Thành. Các nhân viên của Đồn Cảnh sát Thiết Bắc ở Mai Hà Khẩu đã bắt giữ bà Cao Ngọc Khiết tại nhà. Ông Hầu Thế Quyển đã bị bắt tại nhà ở vùng nông thôn Hải Long. Họ đều đang bị giam giữ tại Trung tâm tẩy não Song Hưng.

Tổng cộng có khoảng 10 học viên bị bắt giữ và bị đưa đến trung tâm tẩy não này, trong đó có bà Phạm Sỹ Hồng

và ông Lưu Toàn Vũ.

Ngày 10 tháng 11 năm 2013, Cục An ninh nội địa Mai Hà Khẩu và Đồn Cảnh sát Hưng Hóa đã bắt giữ ông Lưu Toàn Vũ, gần 70 tuổi, người dân của thị trấn Hưng Hóa, thành phố Mai Hà Khẩu và đã đưa ông đến đồn cảnh sát này. Gia đình ông đã rất nhiều lần yêu cầu thả tự do cho ông Vũ, nhưng Cục An ninh Nội địa vẫn không đồng ý. Viện kiểm sát đã cho phép bắt giữ ông. Vợ ông đang mắc bệnh nặng nằm tại nhà và phải ăn uống bằng cách tiêm vào tĩnh mạch.

Đảng Cộng sản Trung Quốc cản trở việc bảo vệ pháp luật

Gia đình ông Lưu đã không được quyền kháng cáo nên họ đã thuê luật sư từ Bắc Kinh đến để biện hộ cho ông. Luật sư này đã tuân theo các thủ tục pháp lý, nhưng Tòa án Mai Hà Khẩu đã gây trở ngại để ngăn không cho luật sư này xuất hiện trước tòa. Họ cố gắng ép gia đình phải đuổi ông đi, và thậm chí đã đi đến văn phòng luật sư ở Bắc Kinh để gây trở ngại cho việc bào chữa của luật sư. Sau khi luật này không đồng ý từ bỏ, họ đã cử người đến trại giam để cố gắng tẩy não ông Lưu. Tháng 06 năm 2014, tòa án này

Tái hiện hình thức tra tấn: Đánh đập.

đã triệu tập [phiên tòa] mà không hề thông báo cho luật sư của ông Lưu. Hiện tại, ông Lưu đang bị bức hại tại trung tâm tẩy não này.

Sáng ngày 27 tháng 12 năm 2013, các học viên Pháp Luân Công gồm bà Trương Diễm, ông Tôn Hồng Tài, bà Lương Thực Mai, và bà Phạm Sỹ Hồng người Mai Hà Khẩu đã bị bắt tại thị trấn Tân Hợp vì đã phân phát tài liệu về Pháp Luân Công và cuộc bức hại. Một số đang bị giam giữ trong trung tâm tẩy não này; số còn lại hiện không biết đang [bị giam giữ] ở đâu.

Bà Trương bị đánh đập trong trung tâm tẩy não. Trại tạm giam Mai Hà Khẩu không để cho bà được gặp luật sư của mình. Họ đe dọa gia đình bà rằng nếu bà vẫn thuê luật sư thì bà sẽ bị tuyên án nặng hơn. Tình thế hiện vô cùng cấp bách. Chúng tôi kêu gọi những người chính nghĩa trên toàn thế giới hãy quan tâm sát sao tới vụ việc này. ■

Băng Cốc, Thái Lan:

Thắp nến tưởng niệm những học viên thiệt mạng trong cuộc bức hại

Bài viết của một học viên Pháp Luân Công ở Thái Lan

Ngày 13 tháng 07 năm 2014, một buổi thắp nến tưởng niệm đã diễn ra tại công viên Lumpini, Băng Cốc nhân dịp kỷ niệm 15 năm cuộc bức hại Pháp Luân Công. Các học viên tại Băng Cốc tổ chức sự kiện này nhằm tưởng nhớ những người đã thiệt mạng trong cuộc bức hại tại Trung Quốc.

Các học viên vận trang phục trắng ngồi dưới nền đất trong tư thế song bàn, trên tay cầm di ảnh của một số học viên thiệt mạng trong chiến dịch bức hại tàn bạo kéo dài 15 năm qua ở Trung Quốc. Số lượng người chết

Tưởng niệm những học viên thiệt mạng trong cuộc bức hại.

được xác nhận là hơn 3.700 người.

Sau lưng họ là các biểu ngữ kêu gọi chấm dứt cuộc đàn áp bạo lực lên Pháp Luân Công ở Trung Quốc được in

bằng tiếng Thái và tiếng Trung Quốc. Gần đó là các áp phích giới thiệu Pháp Luân Công, giải thích về cuộc đàn áp và nêu lý do tại sao các học viên lại tổ chức những sự kiện nâng cao nhận thức cho người dân. Nhiều người qua đường đã bị sốc trước sự tàn bạo của cuộc đàn áp. Họ dừng lại để đọc các áp phích, chụp hình hoặc quay phim sự kiện.

Sự kiện bắt đầu từ lúc 04 giờ chiều. Khi hoàng hôn buông xuống, các học viên bắt đầu thắp nến và giữ chúng trước ngực để gửi lời chia buồn đến những nạn nhân đã bị cướp đi mạng sống vì giữ niềm tin vào Chân – Thiện – Nhân. ■